

Infobrev nr 2, November 2025

Årets andra Infobrev innehåller både förfäran och förundran.

Sorg och förfäran över de otäcka upploppen i Kathmandu i september.

Glädje och förundran över "våra" ambitiösa flickors framgångar.

Nepals ungdomar har länge protesterat mot den korruption som råder i landet.

När regimen ville begränsa/förbjuda media, svämmade bågaren över och många gav sig ut på gatorna för att mer handgripligt visa sitt missnöje.

Tero, vår styrelsemedlem som varit i Nepal många gånger berättar om förödelsen.

Namaste!

Efter drygt en månad efter "Generation-Z" upproret fick jag återigen förmånen att få besöka Nepal med en grupp resenärer och även om vanan att vara här gjorde mig föga förväntansfull, inga överraskningar förväntades, så dök det ändå upp ett och annat.

Det var med en viss nyfikenhet vi äntrade landet, hur skulle det kännas, fanns det något positivt i luften, hur var atmosfären bland Nepaleser efter det som hänt?

Man såg inte mycket av förödelsen i Kathmandu eller Pokhara om man inte hade ögonen öppna. Visst, regeringsbyggnader, departement, polisstationer samt en del privata fastigheter var märkbart drabbade. En väldig mängd kapital förstörelse i utbrända byggnader och bilar som stod som skelett men överlag "välstädat" med ringa rester för stressade turistögon.

Intressant var att en del privata fastigheter blivit utbrända på grund av oväntade skäl. Bland annat vaurhuskedjan "Bath Batheni" som totalförstördes i Boudhanath. Enligt folkmun, för att "priviligierade" (läs korrupta människor som inte förtjänat sin inkomst på korrekt sätt) handlade där. Ett monument av lyx, vida bortom "vanligt folk". Hörde också att ett annat skäl var att ägarna tillskansat sig förmåner på tveksamt sätt. Vad som är sant? Ingen aning.

Infobrev nr 2, November 2025

I Pokhara brändes i alla fall det hotell ner där vi bott 17 gånger, på grund av att den nya ägaren ansågs vara korrupt.

Vad säger då folket i Nepal? Genomgående optimism, "det måste bli en förändring...". Man anser att man inte kan gå tillbaka till hur det varit (korruptionen måste ta slut). Gör man det, då är det slutet för Nepal. Oro också över det kommande valet som skall hållas i mars, vad händer då? Ett av de största partierna säger sig inte vilja delta då anser att valet är emot konstitutionen. Det parti och dess överhuvud, som satt vid makten och var skyldiga till verkställandet av det som hände den 7 o 8:e september, då 76 personer misste livet. Hur som helst, spännande tider väntar...

Tero berättar vidare:

Vi fick uppleva fina och nya möten under vår resa. Föreningen Chhori som arbetar mot trafficking har öppnat en filial i Pokhara. De har också två avdelningar för uppsökande verksamhet i Kathmandu förutom skyddsboendet. Flickornas berättelser lämnar ingen oberörd.

Vi fick också tillfälle att vara med på en "healthcamp" i en Chepangby där ett par av våra utbildade sjuksköterskor (Tsering och Kabita) deltog med hälsoundersökning, vård och råd. Totalt 25 flickor från Chepangbyarna och en hel del mammor. En heldag som kändes meningsfull. Tänk vad det betyder för de "sämst lottade" att få professionell tillsyn, både för sin kropp men också "counselling" för sin själ (av personal från Chhori). Väl investerade pengar av er alla!

Mycket annat hans med under de 3 veckor jag varit här. En kul grej var att vägen mellan Pokhara och Kathmandu, numera kan göras på ca. 6 timmar (= 20 mil). Halva vägen är nästan bättre än i Sverige. Visst, det har tagit över 10 år men ändå. Flygplatshanteringen klart bättre. Idag kan man komma ut under en timma efter "touch down". En halvering av tidigare erfarenheter.

Finns dock en del smolk fortfarande i bågaren. Halva gruppen reste från Kathmandu på lördagen klockan 16:00 från hotellet. Ankom Arlanda på måndagen klockan 12:40. En resa på 49 timmar och 25 minuter (tidsskillnaden på 4 timmar och 45 minuter medräknad).

Detta på grund av att flygplatsens ljus för landningsbanan sloknade vilket tvingade flyg att omdirigeras till Dacca, Luknow och New Delhi. Landning var omöjlig, ej heller start. Man funderar om ett reservaggregat kanske hade varit bra att ha. Svårt att tro att alla hundratals ljuskällor skulle ha gått sönder samtidigt (en novis notering).

Ni alla som är med i föreningen har gjort och gör ett fantastiskt arbete. Ett stort tack till er alla. Er insats är ovärderlig. O vad jag skulle önska att ni alla skulle få möjligheten att få se och uppleva detta fantastiska land och dess underbara människor.

Detta var allt för den här gången.

Infobrev nr 2, November 2025

Vi är så otroligt stolta över Dechhen som nu är färdig läkare. Hon måste göra sin AT klart på Filippinerna men sedan kommer hon hem till Övre Humla som den första läkaren högt uppe i Himalaya.

Det har inte varit lätt. Pandemin, tyfoner som blåste bort studenthemmets tak, månaders nödboende i ett köpcenter med dålig tillgång till el, vatten och toaletter, plugga i ett land med hett klimat och annat språk. Dechhen har klarat allt med glans. Men nu längtar hon hem till Nepal och det är många som längtar efter henne. Befolkningen där uppe i väglöst land väntar på att äntligen få sin egen läkare.

Tack till er alla som följt Dechhen genom åren och särskilt till Tommy Malm som finansierat utbildningen.

Varma hälsningar

Pema Dechhen och Eva

Sabina var räddaste ungen som fanns när hon kom till flickhemmet när hon var sju. I början missade hon i de flesta ämnen i skolan men med hjälp av vår läxläsningshjälp Gauri knäckte Sabina koden till både matte och att läsa. Självförtroendet var skralt men efter hand blev det bättre. Hon vågade knappt umgås med vuxna och började praktisera på förskola. Men så bestämde hon sig för att det är genom studier man kommer vidare. Nu har hon galant klarat av första året på kandidatnivå i företagsekonomi och just börjat år två. Frimodig och glad, beredd att tala för sig.

Den vi ska tacka mest för att det går så bra är Gauri, världens bästa lärare, som arbetade hos oss parallellt med sina egna lärarstudier. Det var hon som fick så många av våra ungdomar att bli intresserade av matematik och naturvetenskap.

Barn behöver bra förebilder och skickliga pedagoger.

Varma hälsningar från Kathmandu Sabina, Gauri och Eva

Infobrev nr 2, November 2025

Förväntan är stor i byarna i övre Humla. När kommer Dechhen Wangmo hem?

Nu går hon sjuksköterskeutbildning, den kortare varianten men med extra mycket träning i att hjälpa mammor att föda. Mycket behövligt uppe i Humla som fortfarande dras med den högsta barnadödligheten och mödradödligheten. Så flickan från byn Kermi mellan Simikot och Yalwang är efterlängtd.

Hon pluggar i den lilla staden Jiri, på vägen upp mot Mount Everest. Lagom liten och hanterlig stad för en flicka från landet som kände sig bortkommen i storstaden Kathmandu. Men just när bilderna togs i slutet av oktober var hon här nere i stan och hälsade på.

Dechhen Wangmo och Eva

Hälsningar från Pema Dolma som sedan ett par veckor är stolt student på Jain University, Bangalore i Indien.

Där ska hon nu studera i 4 år till rymdingenjör.

Jätteintressant med all avancerad matte och fysik, anser hon. Tack vare hennes utmärkta betyg fick hon dessutom ett stipendium så att kursavgiften blev 40% lägre än planerat. Det tackar vi särskilt för.

Infobrev nr 2, November 2025

Det var lite komplicerat att få studentrum precis vid campus och det är mycket som måste fixas. Så storasyster från flickhemmet, Alisha, som själv pluggade 3 år i Bangalore antog uppdraget att följa med Pema Dolma och ordna alla praktikaliteter. Inte för att Pema Dolma på något sätt är obegåvad men hon är mer lagd åt det teoretiska än att fixa praktiska saker. Alisha är mer av en "doer" som ser till att allt funkar. Det är verkligen en glädje och stor tillgång för oss och för flickorna i livet att alla som vuxit upp på flickhemmet är sammansvetsade som systrar och hjälper varandra. Pema Dolma visar upp en ny tavla och en bild på henne och Alisha.

Varma hälsningar till er alla från Pema Dolma och Eva

Vi tackar för ert viktiga stöd och önskar er alla en fin Advent

En God Jul och ett Gott Nytt År.

Styrelsen

